

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 269

ANY XXIII

JULIOL 1986

Aquest era l'aspecte que ofería el Passeig del Sió el passat dia de Sant Joan, en la celebració de la Tercera edició de la Gran Paellada Popular.

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Pasqual Castellà, Oriol Colomer,
Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepat i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.100 ptes.

A l'estranger: 1.600 ptes.
Número solt: 100 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*
Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació d'ls articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contingut
per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·la-
boradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vul-
guin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10)
abans del dia 25 del mes anterior.

Editorial

És una altra cosa

No hi ha cap dubte que si volem recordar el passat immediat (només deu anys endarrera), ens adonem de seguida del canvi que ha experimentat l'estil del viure.

Ja sigui que ho ha afavorit el relleu d'un sistema polític arcaic i caduc, ja sigui perquè a l'empara dels moderns mitjans de comunicació ens arriben dia a dia noves d'arreu fins a donar-nos la impressió que el món ara gira més depressa, el cas és que les nostres costums han sofert una accentuada variació.

I potser no és massa arriscat assegurar que on més es palesa la mutació, és en la celebració de festes populars.

N'és una prova ben evident la passada nit de Sant Joan. Una festa ben nostrada que més que recuperada ha estat enaltida en l'actualitat. Ja ho sabem que de sempre ha estat ben arrelada a casa nostra... però era diferent.

Antany es limitava a la competició diguem-ne dissimulada -però soterradament estimulada entre els veïns-, per veure quin carrer o plaça podia fer una foguera més alta, i en la celebració d'una nit de sarau en indrets de la vila prèviament engalanats per una reduïda (però això sí, entusiasta) comissió del jovent de torn. I se'n fruïa a pleret d'aquella nit.

Ara en canvi, la cosa és més extensa. Diguem que s'ha eixamplat, s'ha engrandit. La participació ciutadana ha augmentat i no solament en l'aspecte de celebració sinó que també en la vessant organitzativa.

I així tenim els diables que amb els seus correfocs espectaculars i estrepitosos (potser un xic massa) i els grallers amb les seves rondalles sorollosament engrescadores, donen un aire nou a la festa amb el seu brogit del que és difícil escapollir-se'n.

I com a cloenda, la gran cassolada d'arròs al nostre Passeig. Hom difícilment pot comprendre com, després d'una nit de bullici i d'anar a dormir tard, encara queda esma per llevar-se d'hora i encendre focs vetllant-los durant tres o quatre hores, aguantant amb estoïcisme uns raigs de sol que no perdonen i tot això a canvi de res. Amb l'única finalitat d'oferir a la comunitat uns plats d'arròs succulents que, alhora, són un aglutinant per la convivència ciutadana.

Creiem oportú i just dir-los, a aquesta colla d'abnegats,
GRÀCIES.

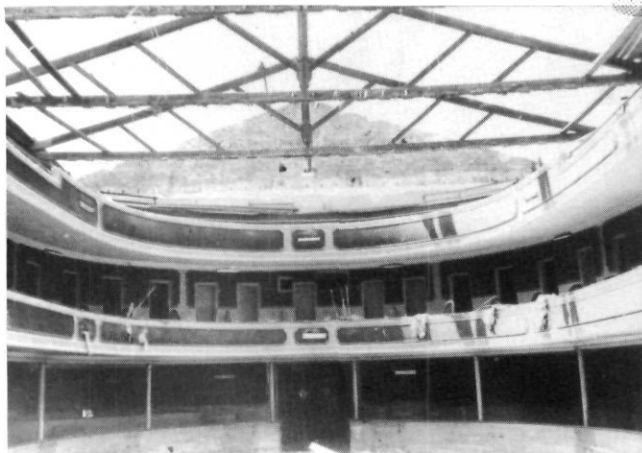
«SIÓ»

Fets del mes

JUNY

Dilluns 2 – OBRES AL CASAL

Tal com estava programat, ja fa uns dies que han començat les obres de restauració de la sala-teatre del Casal Agramuntí, amb un pressupost d'uns vuit milions de pessetes, a càrrec de l'Ajuntament, amb l'ajuda de la Generalitat.

S'ha començat per restaurar la teulada -tal com podeu veure en la foto adjunta-. Des de l'any 1934, en què fou construït aquest edifici, aquesta és la tercera vegada que s'hi han fet obres importants. La primera l'any 1939, per arranjar els estralls ocasionats pels bombardeigs de la Guerra Civil. Després, l'any 1944, a causa de la gran nevada del mes de febrer, que ocasionà l'ensorrament de la teulada.

Dijous 5 – "TOTHOM"

Ha sortit un nou número de la revista **Tothom** (30 pàgines) que editen i confeccionen els alumnes i professors del Col·legi Públic d'Agramunt i pensada per la gent que es mou entorn d'aquest centre d'ensenyament.

Diuenge 8 – INAUGURACIÓ

Aquest matí i d'una manera oficial s'ha procedit a la inauguració de les obres d'ampliació de la **Casa de la Coral**, situada al carrer de la Portalada.

Amb assistència de la senyora Carme Torres, Cap de Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Lleida; de Lluís Virgili -durant anys ànima de les Corals de les Terres de Lleida-, autoritats i membres representants de les diferents entitats locals, s'ha procedit a tallar la simbòlica cinta, després de breus parlaments i curtes cantades a càrrec de la Coral infantil BON CANT.

Seguidament s'ha visitat les noves dependències i l'exposició de fotografies i cartells (instal·lada a la plan-

ta baixa), amb motiu dels 20 anys de la Coral, que enguany es compleixen. Al pati estaven instal·lades llargues taules amb coca i moscatell, que han degustat les Autoritats conjuntament amb el nombrós públic assistent.

Diuenge 15 – TROBADA DE TREBALL

Membres agramuntins del **Grup de Recerques de les Terres de Ponent** han assistit a Artesa de Lleida, a la XVIII Jornada de treball d'aquest grup, que es dedica a la investigació històrica en aquestes contrades.

Recordem que la XIa. Jornada de treball d'aquest grup, se celebrà a Agramunt el dia 9 de maig de 1982.

Divendres 20 – MÍTINGS

En finalitzar la campanya electoral, amb motiu de les eleccions generals al Congrés i al Senat, donem relació dels mítings que aquí s'han celebrat, tots ells a la sala de sessions de l'Ajuntament i al vespre. El dia 3, ho féu la **Coalició Popular** (AP-PDP-PL) i hi acudiren una vintena de persones. El dia 7, **Esquerra Republicana de Catalunya** (ERC) amb una assistència d'una quinzena de persones. El dia 11, fou el **Partit dels Socialistes de**

Catalunya, (PSC-PSOE) que exposà les seves idees davant d'una quarantena de persones. Finalment, el dia 14, **Convergència i Unió** (CiU) convocà a una seixantena de persones.

De la resta de les setze candidatures que es presentaven per la circumscripció de Lleida, per aquí no se n'ha sabut res llevat d'algun cartell d'alguna d'elles (en general, la propaganda impresa no ha estat tan abundosa com d'altres anys, com tampoc els mítings). S'ha confiat més en la ràdio i sobretot en les imatges de la televisió, a càrrec dels grans líders de cada formació política.

Com a nota curiosa, s'han fet algunes pintades a parets on, amb lletra vermella, es pot llegir **Catalans no voteu** acompanyat de l'emblema independentista català.

Diumenge 22 – ELECCIONS

Els lectors trobaran àmplia informació de tota la jornada electoral, en les planes centrals d'aquest SIÓ.

Dilluns 23 – NIT DE SANT JOAN

Amb l'arribada, al capvespre, de la **Flama del Canigó** portada per atletes locals, s'han iniciat els actes programats pel Consell de Festes. Després d'encendre la gran torxa instal·lada a la plaça de l'Església, des del balcó de Ca la Vila s'ha llegit el manifest de la Diada que ha fina-

litzat amb els darrers versos del poema **Canigó** de Jacint Verdaguer, en commemoració del centenari de la creació d'aquest poema.

El grup de grallers local **L'Espetec** ha estat l'encarregat de començar a animar el públic a la participació popular. Més tard, el **Grup de Diables d'Agramunt**, amb la seva pirotècnica, focs i danses han recorregut carrers i places. Ja passada la mitja nit, gran revetlla a la plaça del Mercadal, a càrrec de l'orquestra Triomfal. I, ja ben entrada la matinada, nova actuació dels grallers de **L'Espetec** que amb una cercavila donaven per acabada aquesta animada nit de Sant Joan.

Dimarts 24 – PAELLADA

Un any més -ja és la tercera edició- el Consell de Festes ha organitzat la **Gran Paellada Popular**, que s'ha celebrat aquest migdia al Passeig, on hi han acudit prop de 1.500 persones a dinar, les quals s'han repartit sota els arbres del passeig. La festa ha començat amb una ballada de sardanes, fent temps mentre s'acabava de condimentar l'arròs en les dues monumentals paelles, el contingut de les quals havia de remenar-se amb veritables rems (cal felicitar tots els voluntaris que cuiden de la seva elaboració). Després de dinar, l'actuació d'un grup

d'animació ha col·laborat a l'entreteniment de joves i grans, per acabar de passar la tarda.

Com a curiositat donem la quantitat d'aliments que s'han fet servir per confeccionar la paella que, cal dir-ho, ha sortit molt bona; sempre contant en quilos: 200 d'arròs, 200 de mol·luscs, 80 de sípia, 40 de gambes mitjanes, 80 de costelles de porc, 100 de cebes, 75 de tomates, 35 de pebrots verds, 10 de pèsols, també 25 cebaques d'all, 60 litres d'oli, 4 quilos de sal, més julivert i algun altre condiment per donar-li sabor.

Diumenge 29 - T V 3

Aquests dies, gent de la vila han estat protagonistes a la televisió catalana. Concretament ahir i l'anterior dissabte, ho ha estat la Carme Vicens que, en nom del Grup Escènic Agramuntí, participava, com a concursant, en el programa de Joaquim Mª Puyal VOSTÈ JUTJA, del que n'ha sortit guanyadora d'uns aparells de so per valor d'unes 125.000 pessetes, que utilitzarà el grup teatral.

També aquest matí i en el programa de TV3, "**Temps d'esperança**" -part d'ell dedicat al Bisbat d'Urgell- hem

pogut veure a en Silvestre Bonet (tercera generació de campaners a la vila) que, amb les mans i els peus, feia sonar les campanes en els diferents i especials tocs que aquí encara es conserven i que, segurament, amb ells s'acabaran.

EXPOSICIÓ

Al Museu Municipal s'ha inaugurat una exposició de **Quadres a l'oli** (una vintena) del pintor Antoni Borrell, que es podrà visitar durant uns dies. L'acte està organitzat pel Consell Municipal del Patrimoni.

Dilluns 30 - COLLITA

Migrada és la collita de cereals d'enguany. Es parla que es recollirà menys de mitja collita d'un any normal, tant en ordi com en blat, ja que sols donen a un promedi de vuit per una.

Veritablement el temps no ha acompanyat. Segueix sense ploure i les temperatures, aquests dies, són altíssimes, s'ha arribat a 42 graus durant el migdia i a l'ombra.

SERVEI D'EXTINCIÓ D'INCENDIS I DE SALVAMENTS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AGRAMUNT

Relació dels serveis efectuats pel COS DE BOMBERS VOLUNTARIS d'Agramunt el passat mes de juny de 1986:

- Dia 7: Incendi en una vivenda d'Agramunt.
- Dia 11: Foc forestal a Santa Linya (en ajut del parc de Trepmp).
- Dia 13: Foc forestal (sembrats) a Mafet.
- Dia 23: Previsió a Agramunt amb motiu dels focs de Sant Joan.
- Dia 24: Incendi de vivenda a Montclar.
- Dia 24: Foc de rostoll a Claravalls (en ajut del parc de Tàrrega).
- Dia 24: Previsió a Agramunt.
- Dia 24: Foc forestal a Agramunt.
- Dia 25: Foc forestal a Agramunt.
- Dia 25: Foc en un pati d'Agramunt.
- Dia 25: Foc de fullaraca i herbes seques a Agramunt.
- Dia 27: Foc forestal a Tiurana (4 relleus de bombers).

* * * * *

**Requeriu el servei dels Bombers al Telèfon 24.80.80
CONTROL CENTRAL**

LA DIADA DE SANT JOAN

La festivitat dels Països Catalans s'inicià amb la lectura del MANIFEST davant la Flama del Canigó, que havia estat portada per joves atletes agramuntins des de Bellpuig.

Els grallers agramuntins «l'Espetec» iniciaren la participació popular, a la festa, amb una Cercavila, a quarts de deu del vespre, i clogueren la revetlla amb una altra, ja ben entrada la matinada.

Els Diables d'Agramunt portaren a terme un correfoc per places i carrers, i finalitzaren la seva actuació a la plaça de l'Església. A l'igual que la resta d'actes de la jornada, l'esmentat correfoc no fou tan concorregut de públic com l'any passat.

Les sardanes, a càrrec de la cobla Triomfal d'Igualada, amenitzaren l'espera fins l'hora de dinar en la Tercera edició de la Gran Paellada Popular, celebrada al Passeig del Sió.

Dues grans paelles foren preparades per una esforçada colla de cuiners i cuineres, que aguantaren un sol que esquerdava les pedres. El seu encert culinari i la capacitat de torrar-se foren l'admiració de les prop de 1.500 persones que, un any més, es donaren cita a la principal zona verda de la vila.

Eren prop de les 3 de la tarda quan s'inicià el repartiment del tradicional menú -l'arròs, el pa i els torrons-, que es podia retirar amb un tiquet de 200 pts. La resta és ja a gust i voluntat de cada comensal que, agrupat per famílies o colles d'amics, van restar al Passeig durant tota la tarda.

ACADÈMIA DE TALL i CONFECCIÓ *(Sistema Martí)*

Pepita Farré i Sabartés

C/. Pau Casals, s/n. - Telèfon 39.09.07

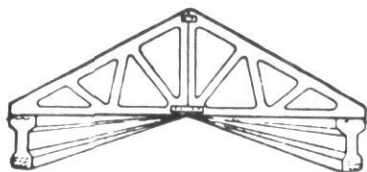
AGRAMUNT

A 100 metres de la Caserna de la
Guàrdia Civil d'Agramunt,
venc baixos per tancar cotxes,
a 10.000 ptes. m.²; amb facilitats.

Raó: AUTOCARS TORRES

Telèfon 39.01.18

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

FIBAL

*Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens*

Plaça Pou, 14

Tel. 39 07 36

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

"EL TON de DOFCMUNT." per Josep Ferrer

"Noi et fas molt vell" i/o "Calen molts anys per a ser Jove".

La realitat a vegades a ningú no ens interessa, però, és aquí i hem d'assumir-la, enfrontar-nos-hi si cal, sense por. Fóra molt bonic, si pogués ser, el viure amb un mínim de preocupacions, pensant el mínim imprescindible per anar fent. Que et diria jo..., per exemple Ton, ignorar, sentir-nos indiferents davant de les víctimes del terrorisme provocat tant per elements d'extrema esquerra com d'extrema dreta. És cert i esgarrifós que aquests fets per freqüents, esdevenen monòtons, és molt perillós que arribem a acceptar-los com a notícies interessants per culturalitzar-nos, per estar al dia, per tenir conversa, per alternar... És terrible de veure el com se'ns donen les notícies al telediari, totes barrejades, bones i dolentes, però la realitat és aquesta.

Estem a un pas de tenir un subconscient net, molt net, pur i, perillosament buit; allò de "Mens sana in corpore sano". Jo trobo Ton que, cada vegada més, la gent ens des preocupem de les injustícies que es donen arreu, de l'un cap a l'altre del món, i de les del costat de casa, del nostre carrer, del nostre poble també. Sí, Ton, cada vegada més ens tornem més irreflexius; això és un fet, és com una moda, i ja sabem

que el no seguir la moda vol dir no estar al dia, fer el ridícul, envellir. També hi ha manca de persones; trobo que exerceixen la seva professió de manera vocacional, com la d'aquell mestre d'escola, que la raó de la seva vida, la seva passió podria ser l'ensenyar, però no. Qui diu el mestre diria el metge, l'enginyer, el pagès, el pintor, el poeta... Hom recorda l'actitud dels "clochards" radical, extrema si vols, Ton, però autèntica, generosa, lliurada, testimonial, exigent respecte a ells quant a actitud i envers els altres, per l'intrangigents i exigents també perquè se'ls compregués.

Mai aquests homes, Ton, no peccaren d'orgullosos, no volgueren lloar-se ni llorers; ni que se'ls posés en un pedestal com diu aquella senzilla i genial frase -títol d'una poesia seva-, "El pedestal són les sabates" de Joan Brossa.

No està de moda la poesia, aquesta menys encara. No s'aprèn per ser, sinó per saber; s'aprèn per situar-se millor, per guanyar més i més diners i amb l'esquena ben dreta, o com a «hobby», o per omplir temps lliure.

A poca gent se l'ha ensenyat a ser, ni sap aquella altra frase que digué en Picasso, o potser sí que la

saben, però no el seu significat; o també però, no creuen en ella: "Calen molts anys per a ser jove".

Poques persones creiem Ton, que la riquesa més gran que hom pot tenir, és el disfrutar de les creacions en totes les rames, que, des dels principis dels temps, han realitzat quantitat de persones de tot el món, de totes les races. Fa molta pena que quantitat de persones s'aborreixin, i vegi's que es cau freqüentment en el disfrutar de la vanitat, de la calúnnia a vegades, del criticar, de jactar-se de tenir molts diners, molt poder; de ser molt vius, molt intel·ligents... I allí en un raconet hi haurà un vellet en qualsevol lloc del món, pobre, ple de misèria potser, i, tal vegada, en un hospital psiquiàtric oblidat de tot-hom; que té riquesa d'esperit que ja voldriem nosaltres; i que a nosaltres ens farà llàstima, i nosaltres a ell no, perquè se'n fa càrrec del difícil que és d'arribar a la senzillesa, a la humilitat, a l'estat de joventut que gaudeix ell.

Valent i resignat, solitari, no perquè vulgui Ton, sinó perquè l'hem deixat sol, perquè ens fa pena; i qui fa pena, en realitat som nosaltres que necessitem d'ell i no ell de nosaltres, Ton.

Ramon Capitan i Gallardo

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.^a
AGRAMUNT

Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

Ara..... **Badminton**

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

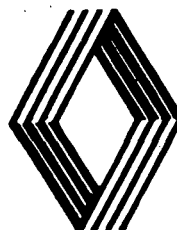

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant

Cafeteria

Discoteca

Sala de Festes

Piscines

Pista d'Estiu

Video-Set

Estacions de

Servei a:

Agramunt

Cubells

Montgai

Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802

390202 - 390142

AGRAMUNT

SÍ QUE COSTA, SÍ...

C. VILLEGAS

Sí que costa, sí, conviure. Sí que costa deixar córrer la teva vida junt a la vida d'altres. D'altres que, al teu costat, encara que t'estimen, no saben o no poden deixar aflorar els seus sentiments i, sense voler, et punxen.

Sí que costa, sí...

Però tot és qüestió d'amor.

Quan és l'amor o la passió el que t'uneix...

Quan l'amor deixa una suau boira damunt els defectes de la persona estimada...

Quan l'amor sufoca suaument la veritat -moltes vegada veritat crua- que no vols veure, perquè no vols creure que l'amor hagi minvat...

Llavors el conviure costa. Però se'n surt més fàcilment...

I se'n surt, perquè tot és qüestió d'amor.

Però sí que costa molt més, quan el conviure no l'uneix l'amor sinó solament l'afecte. O solament els lligams familiars on a vegades -mal fet, és clar- no hi ha ni tan sols aquest afecte.

I costa encara més, quan hom se sent lligat dins la família, dins la mateixa llar, al voltant de la mateixa taula, ni tan sols per l'afecte, sinó solament per l'obligació -que no hauria d'ésser mai obligació.

Us imagineu una llar on, al menys, tres generacions hi conviuen? Padrins, cunyades, pares, fills, néts...? La diferència generacional és immensa. I per això és immensa la diferent manera de viure de cadascun d'ells.

Però no cal pas que arribi a amargar-nos.

No ho hem pas de dramatitzar...

(La nora s'aixeca i troba l'esmorzar fet, l'esmorzar que ella pensava fer tota amorosida.

La padrina agafa les estovalles i en arribar a la taula ja la troba ben posada; ben posada per la seva filla.

El petit arriba tot content i sense ni tan sols dir una paraula, canvia el canal del televisor on el padri estava mirant un campionat de tennis.

El padri s'aixeca, amb dificultat de la butaca i abaixa -quasi l'apaga- el so del disc que el nét escoltava, tot bellugant-se com un posseït. I tot això, què?

Hi ha tantes coses en una llar que ens fereixen...

Tant costa acceptar aquests detalls que són propis del di-

vers caràcter que dóna la diferent edat?

Són tantes les coses que dins una llar fan topar els uns amb els altres...

Són tantes les coses que podríem acceptar, si el somriure -junt amb la comprensió- aflorés als llavis...

Són tantes les coses que suaument passarien damunt nostre sense punyir-nos si la comprensió -no la tolerància- estigués sempre damunt l'obligació...

Sí que costa, però... tot és qüestió d'amor...

Perquè l'amor no l'hem de veure en un sol plànol, en una sola projecció. L'amor, dins una llar, no l'hem de tancar en el cercle pares-fills. Perquè la família -vulguis o no vulguis- envolta un cercle més extens, més espaiós, on hi hem d'arribar tots nosaltres.

Perquè, sols així, cap de nosaltres no en sortirà punyit.

Perquè l'amor a l'espòs no pot excloure l'amor als fills.

L'amor als fills no pot excloure l'amor als avis.

L'amor als pares no pot excloure l'amor als germans.

Tant i tant d'amor? I perquè fa tanta por d'estimar tant? No ens ha posat Déu dins nosaltres la capacitat immensa d'estimar, tan immensa que mai no s'esgota?

Sí que costa conviure. Sí que costa, sí, callar alguna vegada. Sí que costa somriure quan veus -ho comprens molt bé, però calla, estima- que l'actuació d'un dels teus t'ha amargat, t'ha ferit.

Si que costa...

Però hom pot intentar-ho, seient -tot fent rollana- tots, tots els membres de la llar i parlar-ne, parlar-ne molt i llargament, parlar de totes aquestes dificultats que ens fan angoixar. I tot parlant-ne, posant cadascú al seu lloc, intentant viure tots per cada un i cadascú per a tots, arribar a la comprensió mútua on només ens hi portarà l'amor.

Sí que costa...

Però no és pas impossible d'aconseguir-ho.

Perquè tot és qüestió d'estimar.

I no ens podem pas deixar guanyar pels altres.

No esperem que ells estimin.

Estimem nosaltres.

I el seu amor també arribarà.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Antoni Valls i Mora

Viudo de MARIA BORGES

qui morí cristianament el dia 6 de juny
de 1986, a l'edat de 76 anys, confortat
amb els Auxilis Espirituals.

A. C. S.

*El teu record continua viu
entre nosaltres.*

AGRAMUNT, juny de 1986

òptica J. Esteve

Àngel Guimerà, 14
AGRAMUNT
Tel. 390 428

Santa Anna, 15
CERVERA

FARMAOPTICS

Electricitat ALBAREDA Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ Sió, 12 Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02
Motos BOVET Carrer Institut Tel. 39 09 99
Forn CAMATS Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL Guimerà, 5 Tel. 39 00 93
Magatzems COTS Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLA Guimerà, 3 Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLA Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85
Fotos FONT Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell
Bar FRANKFURT del Sió Plaça Pou, 22
Sabateria HUGUET Plaça Església, 7 Tel. 39 06 63
Planxisteria GARCIA Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56
Carnisseria JORDINA A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH Plaça Pou, 1 Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA Sió, 8 Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES Plaça del Pou, 22, 6 ^a B Tel. 39 04 22
Electricitat i Fontaneria P. RIERA Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14
Torrans ROIG Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86
Esparteria Josep M.ª TORRES Sió, 35 Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

JOVENTUT i ATUR

Tot seguit d'un temps després
d'arribar la pubertat,
quan encara és ben admès
que en el món tot és bondat.

És la sana joventut,
encara amb el cor d'infant,
creixent amb aire robust
plena de vida i encant.

Tot és generositat
optimisme i alegria
i no hi ha gens de maldat,
falsedat ni gelosia.

Admirable joventut
que vol lluitar per sa vida
esperança del futur
perquè son amor no té vida.

Quan ja siguin artesans,
tècnics o bé llicenciats
el treball no tots tindran
faltant fins als doctorats.

Decepcions en sofriran
els qui no puguin treballar,
decepcions que frustraran
després de tant estudiar.

Malgrat que tots lluitaran
per no passar a l'atur
i una majoria tindran
treball amb un bon futur.

Una fatal minoria
sense treball quedarà
i perdrà llur harmonia
començant-se a marginar.

Els vicis atacaran
la droga principalment,
dels aturats n'hi cauran
amb risc de crear delinqüents.

Els embriacs aniran
camí del delirium tremens
mentre els qui es drogaran
cauran malalts fins als sémens.

L'atur és com una plaga
que sols genera turments
i a tota la gent que atrapa
els omple de sofriments.

A la joventut que empeny
madura amb el temps també
hi hauria d'haver molt més seny
perquè ho trobés tot més bé.

Governants i governats
ens hauríem d'imposar
i amb tossuda voluntat
voler l'atur acabar.

L'assolir per tots treball
seria solució completa
i joventut i gent gran
estaria més satisfeta.

Antoni Montané i Farré de Bossot

DELS ANTICS PRIVILEGIS

(i 3)

Definits ja els anys dels privilegis agramuntins, quina conclusió es pot extreure? Doncs una de molt evident: els comtes d'Urgell i els comtes-reis de la C. d'Aragó donen concessions i privilegis a la vila d'Agramunt en moments de feblesa política, quan estan mancats de partidaris o quan tenen necessitats imperioses de guerra (diners, homes, aliats). Ho fan en accedir al poder, en moments de desordres interns i actitud amenaçadora de la noblesa, en moments en què es pot témer una despol·lació, i pràcticament sempre en temps de revolta i de guerra, ja la protagonitzin ells directament, ja sigui una guerra llunyana en què han de contribuir per demostrar fidelitat al monarca. Les etapes de guerra van ser els bons moments per a la vila per tal d'aconseguir privilegis dels seus senyors, car amb la desorganització absoluta que llavors hi havia aquells estaven més necessitats que mai de recursos i partidaris. Deu dels tretze anys amb privilegis que fins ara s'han pogut recollir en el cas d'Agramunt són anys de guerra o de revolta. I, en general, de guerres i revoltes molt importants. Obviament, en aquests anys de desgavells polític-militars les viles no contribuïen ni donaven recolzament si no era a canvi de concessions. Noteu també com a vegades els privilegis coincideixen amb anys i èpoques de bona conjuntura agrària i econòmica: el senyor només concedia si abans podia demanar i aconseguir coses per a ell, i només es podia demanar i aconseguir coses d'un lloc quan la seva economia marxava bé.

L'Agramunt medieval hauria tingut una gran capacitat de negociació i hauria sabut treure privilegis dels seus senyors aprofitant-se intel·ligentment de les situacions precàries d'aquells a nivell polític, militar i fins i tot privat. Sembla que hauria estat una vila acostumada a reivindicar, a treure partit de les seves oportunitats i a fer patents les esperances d'autonomia local i poder municipal.

Agramunt era una vila on hi havia molt negoci i inversions. Això hauria format una capa de prohoms acostumats al càlcul, a les subtileses i a les tàctiques, comportaments que repetirien també en la gestió dels afers públics. Agramunt, per altra banda, estava acostumat a tractar els seus comtes i a conviure amb ells; això donava als agramuntins una familiaritat amb aquells i els permetia conèixer a la vegada llurs punts dèbils i l'actualitat política del comtat. Totes aquestes eren armes a utilitzar a l'hora de plantejar una negociació. Finalment, Agramunt era molt conscient del seu pes dintre del comtat i això faria que la vila fos molt gelosa de les seves prerrogatives i estigués sempre a l'aguait d'augmentar-les per consolidar encara millor la seva posició. A més, era enclavada en un nus important de comunicacions. Tot això li permetia reclamar i negociar des d'una posició de relativa força i s'hauria aprofitat bé de les febleses conjunturals dels seus diversos senyors.

Josep M. PLANES i CLOSA

La Plaça del Pou

Per FERRAN ROS i PIJUAN

- I -

Al parlar de les nostres coses, en diferents ocasions hem vist que la plaça del Pou ha estat des de sempre un punt de molt moviment. Sols cal recordar quan al temps de "La Canadiense" tot el tràfec rodat per carretera havia d'entrar i sortir de la nostra vila per aquell indret, al faltar el pont que en dèiem "espatllat" sobre el Sió, a la carretera Tàrrega-Artesa.

Doncs bé, al cor de l'estiu el moviment a la plaça del Pou augmentava de debò, en aquells temps la congeladora quasi no existia i el Pou era el gran frigorífic del poble, a les hores punta de dinar i sopar la gent acudia al Pou a proveir d'aigua fresca. Mosses, fadrins, quitxalla i gent gran arribaven a l'ampit de les canelles per a posar-hi les galledes amb el porró dins, sota el raig d'aigua fresca que sortia a tot canó. Allí hi compareixien trastes de tota mena: càn timers, cantirets, galledes, ampolles, garrafes, etc., una renglera de canelles a tot raig anaven servint a la nombrosa clientela; allí es feia colla esperant torn; un seguit d'anants i vinents creuaven la plaça i molts d'ells s'atançaven al Pou. L'aigua refrescant a ple estiu era un alegre reclam, allí un grupet de gent quasi s'hi mantenia permanentment, perquè seguidament n'hi arribava i en marxava, costava molt que el Pou quedés sol. El Pou, el juliol i l'agost eren bons companys, no es deixaven mai.

"...en aquells temps, el Pou era el frigorífic del poble..."

Fadrins i sagals estirant els ramals del bestiar es veien sovint com travessaven la plaça camí de les formoses piques del Pou, plenes d'aigua per abeurar els animals; carros que sortien o entraven de la vila, al juliol i part de l'agost els carros carregats de garbes, per aquest indret era la moneda corrent. Com és natural allí la parada era quasi obligada, se sentia la flaire de l'aigua fresca, amb les calors el poder remullar la gorja amb aquella aigua donava un respir, un alè de frescor. La gent que ocupava els canellers deixaven gustosos el pas als traginers, garberers, que tenien els carros parats al Pla del Pou, camí de les eres o en el seu retorn.

Aquelles nits de juliol i agost en haver sopat, la gent anàvem a beure al Pou, era el passeig de nit tot anant a prendre la fresca; la jovenalla de vegades al passar per davant d'una botiga de queviures, si portàvem cinc o deu cèntims, hi entràvem a comprar anissos. Llavors per aquests cèntims te'n donaven una paperineta o dues d'aquells confits rodonets, anissats que feien les delícies d'un bon trago d'aigua d'aquella; era un beure sen-

zill i barat. Els coca-coles, els "cuba-libres" i tantes altres trincoles encara havien de néixer i alguna que ja havia nascut no entrava al pressupost del programa popular.

En aquelles nits serenes d'estiu al Pou ens hi trobàvem gent de totes les edats i dels quatre punts cardinals de la vila, en aquell temps no teníem ràdios ni televisors,

"Les nits de juliol i agost, en haver sopat, la gent anàvem a beure al Pou..."

no existia el tele-diari i a les cases les comoditats eren magres, sols hi havia calor. Les nits curtes d'estiu, si eren serenes, convidaven a sortir a donar un volt i en ell la bonica parada del Pou, allí prop de les canelles, escoltant com rajava l'aigua fresca i cantarina, es feia el comentari del dia; aquell acte per molts tancava la jornada, després d'haver anat a veure al Pou. Si era una nit de lluna clara encara ens arribàvem al Passeig, llavors la passejada de nit era completa i a dormir per esperar l'endemà que ja seria un altre dia.

Tant el caneller com les grans piques per abeurar els animals eren alimentats d'aigua pel sistema de bombeig, amb catúfols. S'accionava aquell complex rodant amb una grossa manivela i els vasos dels catúfols buidaven l'aigua que pujaven de baix a una pica situada a l'interior, a ras del caneller. Com que tot el moviment d'aquell mecanisme arcaic no estava a la vista, donava la impressió que es tractava d'una font natural preciosa, que sortia del magnífic edifici del Pou.

A l'extrem esquerre, mirant de cara la majestuosa façana del Pou, hi havia la manivela, de ferro forjat, fent com una bola al seu final; aquesta era l'única peça que quedava a la vista del públic de tot aquell mecanisme, que restava amagat a l'interior. Aquell manubri era molt

"...escoltant com rajava l'aigua fresca i cantarina, es feia el comentari del dia..."

natural que quedés a l'abast del públic i molt necessari, perquè si per qualsevol causa el dipòsit interior que alimentava les aixetes quedava eixut, donant uns tombs a la manivela l'aigua tornava a pujar.

El procurar que no faltés aigua a les canelles i a les piques anava a càrrec d'una dona anomenada Maria que rebia el nom popular de "La Maria rodadora". L'Ajuntament havia establert aquest costum en l'assumpte Pou. La Maria cada dissabte passava a recollir la paga per les cases de la vila i els ciutadans responien donant-li deu

cèntims. Ignoro si hi havia alguna casa d'excepció que li donava més quantitat de diners, però el més popular eren els deu cèntims semanals de paga. Eren temps difícils i una colla d'aquelles monedes eren les que feien el sou de la Maria.

"El caneller i les piques eren alimentats d'aigua pel sistema de bombeig..."

Uns anys més tard, per allà al 1918-20, els germans Carulla de cal Panyé, van resoldre el no haver de rodar perquè pugés l'aigua a la superfície. Havia sortit al mercat el motor-bomba elèctric i a cal Panyé, adelantats en la mecànica de tot tipus, van fer una adaptació d'aquella novetat a la circumstància del nostre Pou. Com és natural el motor-bomba fou col·locat a l'interior, es va fer un petit forat a la façana, al bell mig de la renglera de canelles, castigant el mínim l'estètica del meravellós conjunt de la construcció, per aquell foradet sortia un rondí de ferro d'uns sis milímetres de gruix, que era el portador del moviment de l'interruptor per connectar i desconectar la corrent, en aquest rondinet hi anava un bracet de passamà senzill amb un agafador de fusta, com un maneguet d'eina per posar-hi la mà. Mentre es mantenia el màneç apretat a la paret del Pou, el motor bombava ai-

gua a les canelles, quan es deixava el màneç lliure una molla que hi havia a l'interior del mecanisme feia retornar l'interruptor al seu punt mort, desconectant el corrent elèctric. D'aquesta manera s'evitava que per un descuit es cremés el motor i també que no funcionés en debades, sense privar de cap manera el bon servei a la població.

"El procurar que no faltés aigua a les canelles i a les piques, anava a càrrec de «La Maria rodadora»".

Actualment aquell sistema que a cal Panyé es varen enginyar pel funcionament del motor-bomba del nostre Pou, està molt superat, però això que expliquem fa més de seixanta anys que va succeir i llavors fou una novetat i un èxit. Allò no era col·locar una bomba a un pou d'un hort particular, la cosa era més complicada perquè havia de donar un servei públic molt concorregut. La mecànica era jove, estava en els principis i els coneixements en aquestes qüestions eren molt limitats. Aprofito aquesta oportunitat per recordar els germans Carulla, com a competents en l'ofici, que una vegada més van resoldre la papereta, ja que la mecànica per a ells no tenia secrets.

El Pou a principis de segle.

ELECCIONS GENERALS A L'ESTAT ESPANYOL

Mentre a Espanya els socialistes obtenen majoria i guanyen també a Catalunya, a Agramunt la coalició de Convergència i Unió obté el 49'3 % dels vots emesos, essent l'única força política que en guanya en relació a les legislatives de 1982. ■

El 22 de juny, CiU va ser la gran guanyadora a Agramunt i a la resta de la comarca del Sió; amb una tònica semblant a la resta de les comarques lleidatanes a excepció del Segrià, on els socialistes continuen obtenint molt bons resultats. Aquesta victòria Convergent li ha permès treure dos diputats al parlament, dels quatre possibles. Els Socialistes en tragueren un altre i Coalició Popular, encara que molt justet, el restant. Tres senadors són per CiU i els socialistes aconseguixen el quart.

El cens d'agramuntins amb dret a vot va ser el més alt que s'hagi registrat mai a casa nostra: 3.700. Van exercir aquest dret el 66'8 %, uns quatre punts per sota dels comicis del 82. Fent una petita anàlisi dels resultats d'aquestes darreres eleccions en relació als obtinguts en les anteriors legislatives, podem constatar que únicament la coalició de Convergència i Unió augmenta els seus vots, concretament en 395. La resta dels partits i coalicions en perden pocs o molts.

Els Socialistes obtenen 99 vots menys. Coalició Popular, 23; E.R.C., 138 i finalment el C.D.S. també en perd 9.

A la vista d'aquests resultats es pot dir que la gran perdadora és la formació d'E.R.C. que perd més del 50 % de

vots. També cal assenyalar que el partit de Suárez, contràriament a la resta de l'estat, i també a Catalunya, a Agramunt baixa el seu resultat. Sembla que els vots que l'U.C.D. va arregar l'any 1982 no li han estat fidels, tal com ho han estat a Espanya. Socialistes i Coalició Popular mantenen, a Agramunt, uns votants relativament fidels, sobretot el partit de dreta que té un grup d'electors assidu sigui quina sigui la contesa electoral: general, autonòmica o municipal, cosa que no passa amb els socialistes que en les eleccions municipals o per Catalunya no tenen tanta participació.

La normalitat va ser absoluta durant la jornada electoral. La novetat més destacada va ser la presència d'un enquestador que es va estar tota la jornada a la sortida del col·legi electoral de les Escoles. Aquesta presència va provocar tota mena de comentaris i un cert enrenou. En ser-los preguntats per qui havien votat, alguns no sabien que contestar davant aquesta novetat de demanar una cosa tan íntima, ni que fos de manera anònima. Així mentre uns contestaven, altres no ho volien fer i uns tercers dien a qui havien votat, mentre a l'hora de la veritat el seu vot havia estat un altre.

Malgrat el costum d'anar a votar i la llarga campanya electoral per tot tipus de mitjans de comunicació, encara hi ha algunes persones que van ben despistades a l'hora d'exercir el vot. Evidentment, però, les anècdotes són molt poques i la normalitat absoluta.

Josep Bertran

PARLAMENTARIS LLEIDATANS:

1. Josep Anton Duran i Lleida	(CiU)
2. Manuel Ferrer i Profitós	(CiU)
3. Josep Pau i Pernau	(PSC-PSOE)
4. José Ignacio Llorens Torres	(C.P.)

SENADORS PER LLEIDA:

Jaume Cardona (CiU)	75.238 vots
Ramon Companys (CiU)	73.955 vots
Joan Simó (CiU)	72.679 vots
Josep Armengol (PSC)	54.986 vots

RESULTATS:

	AGRAMUNT		PUIGVERD	PREIXENS	PLANS SIÓ	OSSÓ SIÓ	MONTGAI	LLEIDA	CATALUNYA	
CENS	3.700		218	497	650	230	781			
VOTANTS	2.474	66'86	132	328	391	164	587			
%	66'86		62	66	60	71	75'16			
BLANCS	17			2	2		1			
NULS	10		1	4	2	1	17			
CIU	1.219	49'27	63	178	254	70	298	77.265	1.012.054	32'05
PSC	589	23'80	30	71	31	16	100	57.714	1.294.103	40'38
AP	379	15'31	18	46	75	51	117	30.681	360.299	11'41
ERC	124	5'01	9	9	15	10	21	5.801	84.103	2'66
PSUC	31	1'25		8	3		5	4.697	122.952	3'89
A. VERDA	20	0'80		1	5	1	5	2.188	22.492	0'71
CDS	42	1'69	4	4	4	5	8	6.176	130.224	4'12
PCC	5			1		1				
PORE	3						1			
PST	10		1			3	2			
PSDC	3						1			
POSI	4			1		2				
FE	3									
U.C.	7		9	1		3	5			
UCE	5			1						
U. REP	3					1				

		AGRAMUNT	PUIGVERD	PREIXENS	OSSÓ DE SIÓ	MONTGAI
«CONVERGÈNCIA I UNIÓ» (CIU)	J. CARDONA	1.217	61	171	68	296
	R. COMPANYS	1.189	60	168	66	285
	J. SIMÓ	1.173	60	163	63	280
PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)	J. ARMENGOL	563	28	68	22	96
	A. CLARIÀ	547	28	66	22	95
	J. MAGRE	547	28	66	21	95
COALICIÓ POPULAR (AP-PDP-PL)	P. BONASTRE	358	17	43	52	111
	J. S. CHAVARRI	336	17	41	50	111
	A. ROSINACH	334	17	40	48	109
ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (E.R.C.)	P. CAMARASA	136	9	10	9	22
	E. DOMINGO	122	10	8	6	18
	M. D. TRESSERRAS	112	9	8	7	21
CENTRO DEMOCRÀTICO Y SOCIAL (C.D.S.)	R. ALBAREDA	32	5	4	4	11
	T. ARECES	31	4	3	3	8
	A. GUIX	30	4	4	2	8
UNIÓ DE L'ESQUERRA CATALANA (PSUC-ENE)	J. M. ALBA	36	10	8	4	5
	A. CABERO	24	10	8	3	4
	J. COMA	25	9	8	3	4

ELIJA LA MARCA QUE CORTA MAS CESPED EN EUROPA.

Y el modelo que mejor se adapta a sus necesidades.

TODO PARA SU JARDIN

MOTORES

FORNS

Aceptamos a cambio su cortacéspedes usado

RECAMBIOS Y ASISTENCIA TECNICA GARANTIZADOS

Avda. Cataluña, 28 - 29 - Tel. 31 08 46
TARREGA (Lérida)

Des d'un balcó imaginari

Amb una mica de fantasia, tots ens podem inventar un balcó des d'on veure passar la vida.

Imaginàriament recolzada a la barana, sense pensaments o propòsits determinats, és interessant veure desfilar els personatges que conformen el nostre entorn, i que en certa manera formen part de la nostra existència.

El dia comença amb el trànsit apressat dels treballadors, estossejant les partícules del tabac acumulat l'altre dia. Algú s'ho agafa amb més parsimònia, com intentar robar uns minuts a la feina.

Al mateix temps, les botigues obren les seves portes, com badallant el repòs nocturn. Hi ha aquell comerciant poc escrupulós que manipula el gènere, o aquell altre que escamoteja el pes o ens cobra abusivament, o el de més enllà que treu el cap i comprova el temps.

Després, les corregudes dels infants cap a l'escola, embolcallats per l'amor de la mare i la bufanda, i amb regust de xocolata als llavis.

Segueix les mestresses de casa, que

tot programant la manduca del dia, fan operacions aritmètiques amb l'intent d'estirar el pressupost. Algunes, més romanceres, s'aturen a comentar, fent temps abans de submergir-se en la rutina de cada dia. Hi ha la que dóna tombs, sense destí, esperant que les hores passin perquè la llar és massa buida i la solitud una llosa.

Més tard s'espabilen els que els anys o les peripècies de salut han deixat aparcats i passen cansadament o busquen un racó abrigat i confortant, rumiant pretèrits.

Passen també les diferents autoritats, sempre sotmeses als vaivens polítics, la temporabilitat dels quals els fa més vulnerables.

El col·lectiu agrícola, està ara més interessat a les bonificacions estatals que als canvis meteorològics.

De quan en quan, es detecta algun personatge que, encara que formi part de la comunitat, té escassa incidència.

Així tenim el polític acomodatiu, sense ideals massa perfilats, que va ensumant de partit en partit per no quedar ignorat.

L'industrial prepotent, amanyagat per la fortuna i amb reminescències d'un feudal vassallatge.

L'intel·lectual, una mica envanit pels seus èxits i que s'aïlla voluntàriament per falta d'una relació compatible i nivellada.

I aquell catòlic que entonant el "mea culpa" ja està pensant en el nou afer o aquell altre que, sense tants escarafalls, té una projecció humana i religiosa inesperada.

El facultatiu amb excessives consultes i poc temps per a dedicar-lo-hi.

I la cúria sempre a cavall entre el dogmatisme de l'Església i l'humanisme del carrer.

Així van passant, poc a poc, els components representatius de la nostra petita comunitat, amb les seves característiques humanes, socials o polítiques.

Cap al tard, els estudiants amb el cap ple de fórmules i les butxaques buides, passen a grupets. La seva indumentària fa difícil la seva identificació sexual. No tenen encara idees clares i es limiten a viure.

L'espectacle està acabant. La nit que planeja solapadament damunt les teulades, va buidant els carrers i la circulació es fa més minsa. Les botigues tanquen les seves famèliques boques amb soroll de ferralla.

Tothom es recull a les seves llars, esperant encetar un altre jorn que serà més o menys igual.

Per a mi també ha finalitzat la funció. Està refrescant i una esgarrifensa em puja espatlla amunt. Tanco els ulls, la visió s'esfuma i el balcó imaginari es tanca pausadament.

TERESA

L'hivern és fred, àrid, cru, llarg, trist. Però no vull pas parlar-te sobre l'hivern, no, potser un altre dia. Avui deixa'm intentar descriure el matí primaveral que avui he pogut contemplar, tan bonic, tan formós.

Tu, jo i l'altre si ens volem llevar al matí a una hora precisa, posem el despertador. Ens llevem de pressa per anar al treball, a la compra o per donar un medicament a un malalt. Deixem això també. No sé si t'has fixat mai en els ocells (i aquí va la meua reflexió d'aquest matí).

Tan bon punt apunta el dia, ells es posen a cantar. Qui els desperta? Es posen a cantar, com les monges de Puiggraciós o els monjos de Soliús. Els ocells canten Laudes i lloen Déu a la seva manera. Primer, uns pocs, després, tot el cor. No tenen campana ni despertador,

MATÍ PRIMAVERAL

i tanmateix són ben puntuals i harmoniosos.

I el més bonic ha estat en obrir la finestra de la cambra per ventilar-la amb l'airet fi, pur i fresc del matí; contemplar els cinc fils de la llum, com les cinc línies del pentagrama, els ocells posats en ells com les notes corresponents al seu so anaven refilant.

Tu, jo i l'altre, també hem de lloar Déu. ¿No et sembla que si tots els cristians i cadascú en particular sabéssim lloar el Senyor en el nostre lloc per més insignificant que aquest sia, sorgiria una lloança de Laudes com la dels ocells? Vinga, doncs, afinem un xic el nostre cant, (això és, el nostre viure quotidià) i des d'ara sia la nostra lloança puntual, harmoniosa, ininterrompuda.

Atixnoc

Noticiari de la Ribera del Sió

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa: Joan Avellana i Mora)

ARREGLAR ELS CAMINS.- Com és costum, cada dos anys, és destinada una certa quantitat de diners per arreglar els camins. Aquest any gairebé s'han arreglat tots i per cer que han quedat molt bé.

COMPRES.- Aquest mes, al poble, s'ha comprat una furgoneta RENAULT TRAFIC; també s'ha comprat un tractor BARREIROS de 60 CV i un ciclomotor.

SANT ISIDRE.- Com cada any, els agricultors del poble, porten els tractors a beneir a Agramunt. Després del sorteig de regals que hi sol haver, els més joves ens n'anem a dinar fora.

BODES.- Poques vegades es celebra dues bodes en cosa de dos dies, ja que es van casar Joan Amigó i Andreu Andreu, naturals de Puigverd, amb Rosa Riu i Rosa-Mari Llobet respectivament. Els desitgem molta felicitat.

D'UNIVERSITÀRIA A MESTRA.- La nostra amiga Marta Serra, ja ha acabat la seva carrera universitària, esperem que trobi treball dintre de la seva rama, que és l'ensenyança. Així aprofitem per donar-li hi l'enhorabona.

ELECCIONS.- El dia electoral va transcórrer amb tota normalitat, van sortir els resultats ressenyats en aquest número de SIÓ.

REVETLLA DE SANT JOAN.- Com és de costum, ja fa uns anys, s'han fet dues fogueres, l'una a la plaça i l'altra al costat de la botiga de comestibles. Una vegada cremades les fogueres, els més joves es quedaren a tirar petards i a despertar la gent, i els més grans se n'anaven en busca d'altres diversions.

HOSTAFRANCS

(Informa: Roser Porta)

COLLITA.- Les conseqüències de la manca de pluja durant aquests mesos de primavera es deixen notar ara, a l'hora de recollir els cereals. Després de dos anys d'abundor, aquest el rendiment mig ha estat només d'un 10 per 1. Les pluges han arribat, sí, però a darrera hora, no pas per beneficiar, sinó per entorpir encara la tasca de la collita. Confiem que l'any vinent la meteorologia ens sigui més favorable.

BIBLIOTECA.- De cara a l'estiu, la Biblioteca d'Hostafrancs té prevista la reorganització de tot el material bibliogràfic de què disposa, donat que actualment es troba en un cert estat de desordre que dificulta la labor de préstec i el control sobre els llibres. Aquesta tasca, que serà duta a terme per alguns membres de la Junta, constituirà el punt inicial d'un procés de reactivació general dintre del Patronat que, d'un temps ençà, sembla haver perdut el seu esperit de treball i obertura al poble. Aquest "lapsus" lamentable que ha suposat, entre altres, la no celebració de la tradicional Festa d'Aniversari (aquest any era el sisè), va obligar a la fi a tots els membres de la Junta a replantejar-se seriosament la manera de tirar endavant amb el seu objectiu constant de servei al poble i progrés com a entitat cultural catalana. I efectivament, així es farà, segons es

decidí en una reunió celebrada el passat 30 de juny. Després de l'ordenació de llibres i fitxers, una reunió plenària posarà en contacte tots els membres del Patronat i s'hi forjaran les activitats pel curs vinent, sempre de cara al poble, perquè no volem que deixi de parlar-se de la nostra biblioteca.

MONTCLAR

(Informen: Iolanda Padullés i Maria del Mar Novell)

SOPAR.- El passat dia 7 de juny, el poble va celebrar un sopar de germanor. Va ésser l'ajuntament qui va promoure la festa. El motiu d'aquesta, fou la inauguració de la nova bàscula, i altres construccions fetes en benefici dels habitants i també en mostra d'agraïment a la col·laboració del veïnat per la seva participació en refer camins, ja que alguns estaven en condicions desfavorables degut als fenòmens climatològics i a la circulació de tractors, camions... Aquest refer camins ha consistit en engravar, netejar voreres, aplanar el terreny...

Així l'ajuntament va decidir organitzar el sopar. La festa consistí en una significativa menjada de coca amb samfaina i entrepans. No cal dir que el cava i el gelat no van mancar en tota la vetllada.

La festa va durar fins a les 2 o les 3 de la matinada, amb un ambient familiar i acollidor.

Tal com ja en el seu dia va dir el mossèn del poble: "...és un gran motiu de satisfacció la unió d'un poble..."

SANT JOAN.- Malgrat l'assistència un tant minoritària en la típica vetllada de Sant Joan, degut a la forta atracció sobre els joves de les viles dels entorns, no podem deixar de nomenar que la quitxalla va voler celebrar la festa amb una gran fogata, amb material recollit per ells mateixos. Eren, més o menys, les 11 quan es va encendre la fogata; a partir d'aquell moment el soroll dels petards no acabaren fins avançada la nit.

COMPRA.- Fa uns quants dies que al poble s'ha estrenat un nou cotxe. Ha estat a casa de l'Enric Samarra on s'ha comprat un Citroën BX de color blanc. Esperem que els faci un bon servei.

COLLITA.- Durant aquest final de mes, s'ha viscut al poble un ambient de molt treball, totalment comprensiu degut al temps de collita. Podem dir que aquest any aquesta no ha estat massa encertada, degut a la manca de pluges, a les fortes jornades de sol, i... però, malgrat tot, els pagesos hauran de començar a preparar la terra de cara a una propera collita que esperem que serà millor.

NOCES.- Sempre és motiu d'alegria dir que una nova parella es disposa a compartir la resta de la vida. En aquest cas parlem de l'enllaç d'en Josep-Maria Padullés, del poble, i d'Agnès Moreno, d'Agramunt, que el dia 28 de juny van celebrar les seves noces. Els desitgem molta felicitat.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

El dia 1 de juny, en una falsa maniobra, un jove d'Agramunt va xafar el cotxe en xocar amb un pilar de la bàscula

i arrencar-lo del cop; tots els seus ocupants no van sofrir cap ferida tret del natural ensurt.

FALSA ALARMA.- Divendres dia 13, va haver-hi un conat d'incendi que va poder ser apagat en pocs moments perquè en veure's les primeres flames un jove amb la moto va ésser el primer d'arribar-hi i ell mateix el va poder apagar tot i que es va avisar als bombers, que quan varen arribar ja estava solucionat. Per cert que s'ha de remarcar, que en pocs moments estaven en el lloc del succés.

NAIXEMENT.- El diumenge dia 15, va néixer a Lleida la filla del Ramon Llana i de la seva esposa Maria, després d'uns dies en observació ara ja es troben a casa; felicitats a tota la família.

COMUNIONS.- El dia 22 van fer la Primera Comunió les nenes M^a del Mar Pallàs, Noemí Ruich, Teresa Torres, Dolors Ribalta i Ester Pintó. Totes anaven molt mudades. El mossèn va donar les gràcies públicament a la jove Teresa Solans per la cura que va tenir durant tot un any en ensenyar-los la paraula de Déu. En acabar la cerimònia -que va ser molt emotiva- la Teresa va regalar, a cada una de les nenes, un testet de flors blanques com a símbol de puresa i al mateix temps els va remarcar que aquella flor, a l'igual que la fe, si no es rega mort. Va ésser una festa molt bonica. Felicitats a tots.

SANT JOAN.- Com cada any, la quitxalla va fer un gran foc al camp de futbol, van tirar petards i s'ho van passar d'allò més bé entre gresca, crits i soroll.

SEGA.- Ja s'ha segat i es pot dir que ha estat una collita dolenta, però com que el pagès és home que li costa desanimar-se es conforma dient: bé a esperar un altre any! A veure si serà més bona!

LES VENTOSSES

(Informen: Anna Bernaus i Carme Pedrol)

- Fa poc temps vam anunciar que la carnisseria havia passat a mans del pastor del poble, doncs bé, ara hi ha hagut un altre canvi. Els nous carnisseros tornen a ser la família Cuberes, que són els amos.

- La família Pedrol, aquest mes s'ha comprat un tractor, un Ebro 6079. Esperem que rendeixi al màxim.

- El dia 12 de juny, els infants de l'escola junt amb els pares i altres persones, van anar d'excursió. Visitaren Solsona, Cardona i altres poblacions. El temps fou favorable, passant un dia molt divertit, a més a més de cultural.

- La revetlla de Sant Joan fou una nit inoblidable per a tots nosaltres. A Les Ventoses ho vam celebrar amb la típica alegria i animació dels altres anys. Amb el soroll dels petards i de la quitxalla s'anunciava una festa que va acabar fins ben entrada la nit. Així començava la diada de St. Joan, una diada molt feliç per a tots els Joan i Joanes.

- Aquests dies els pagesos estan enfeïnats, ja que és el temps de segar. Aquest any, en no haver plogut gaire, no hi haurà bona collita. Esperem almenys, que no s'espatllin tant les segadores.

BUTSÈNIT

(Informa: Elena Planes)

ELECCIONS 86.- Les eleccions d'aquest any han marcat una fita important pel nostre poble: ha estat la primera

vegada que no ens ha calgut desplaçar a Montgai per poder donar el nostre vot. D'aquesta manera la participació ha estat molt més nombrosa que en les altres ocasions, ja que si en un principi havien passat autocars recollint a la gent, ara cadascú havia d'agafar el seu cotxe per anar-hi. L'urna fou col·locada a les escoles; els resultats figuren a la plana informativa de les eleccions.

COMUNIÓ.- El dia 1 de juny reberen Jesús per primera vegada: Òscar Cuñé i Gasqué, Sílvia Trepal i Gómez, Sandra Verni i Boix, Ester Vilalta i Aldosa, i Cristina Xandre i Gallego. La Coral del poble va ajudar a solemnitzar la festa.

BATEIG.- El 18 de maig fou batejat Antoni Roset i Ferrer de cal Regola, fill de la Tere i l'Emili. Felicitats.

FI DE CURS.- Com cada any, el darrer dia de curs, els alumnes -amb l'ajut de les mestres- fan una exposició on donen a conèixer tots els treballs manuals fets durant l'any. Val la pena d'anar-la a veure.

NOCES D'OR.- Moltes felicitats a la Mercè Novell i Teixidó i a l'Artur Sorribes i Miralles, que el passat 3 de juny celebraren les noccs d'or. Tan de bo que tots poguéssim arribar en aquestes dates, pel que suposa gaudir d'una companyia de tant anys i el suport de tota la família.

CORPUS.- Val més tard que mai i nosaltres, com a bons seguidors de la tradició, varem celebrar el dia 8 de juny la diada de Corpus. Es va fer la processó per tot el poble; hi havia cinc altars, tots molt ben guarnits.

MAJORALES.- També el dia 18 de maig, es va fer el canvi de majoreles acomiadant-se la Marina Riasol i la Rosa Mª Amigó; vam donar la benvinguda a l'Anna Tugues i a la Pilar Baró.

PISCINES.- Les piscines ja són obertes per a tothom qui vulgui anar-hi. Abans, però, hi va haver la tasca d'arranjar tots els desperfectes que hi podia haver.

DEFUNCIONS.- El passat dia 11 d'abril morí cristianament en Josep Planes i Aloy, a l'edat de 82 anys. El dia 28 del mateix mes, moria a Barcelona, lloc on residia, en Francesc Huguet i Closa, a l'edat de 72 anys; l'enterrament, però, es realitzà a Butsènit, lloc d'on era fill.

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

El dia 23 de maig es presentà oficialment, a la Diputació Provincial de Lleida, el Campionat del Món de Motocross de 125 cc. XXI Trofeu Ramon Monsónis. Presidia l'acte el diputat Marcel·lí Guillaumet, junt amb el president del Moto Club Segre, Jesús Monsonís; el director adjunt de la carrera, Josep Mª Pascuet i els principals mitjans de comunicació: ràdio i premsa, de Lleida.

El dia 1 de juny se celebrà la prova, organitzada pel Moto Club Segre. Enguany la carrera començà a les 11 del matí, degut que a la tarda s'iniciava el Mundial de futbol.

Més de seixanta pilots, de divuit països europeus, estaven inscrits a la prova. L'holandès Dave Estrijbos -líder de la classificació general- va tenir mala sort (amb una caiguda i un petit accident) cosa que aprofità el també holandès John Van de Berck, per proclamar-se campió. Segon fou el finlandès Pekka Vehkonen, i tercer l'italià Massimo Contini.

A la vigília hi hagué una revetlla amb el duo Montse i Joe.

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 **AGRAMUNT**

*us interessaria fer ràdio?
busquem gent de totes les edats amb noves
idees i ganes de tirar-les endavant.*

ràdio sió

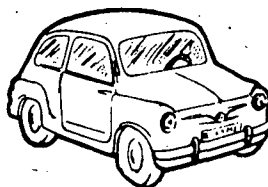
emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa
amb guillotina automàtica de 2.000 x 4 m/m.,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06 - 39 06 25 **AGRAMUNT**

No és igual

Els tràfecs s'han acabat. L'enrenou i polseguera del mes passat s'han canalitzat, essencialment, en dos fets prou importants per a atreure l'atenció dels ciutadans; uns ciutadans sotmesos a l'allau informativa constant per part de tots els mitjans de comunicació que s'esforçaven a fer-nos veure la transcendència (més o menys fictícia) d'unes eleccions generals en les quals tothom donava per fet que tornaria a governar el mateix partit; i d'un campionat mundial de futbol en el qual la selecció estatal, per no perdre el costum i seguir la tradició, no arribaria pas massa lluny, malgrat les monstruoses, i vergonyoses, primes atorgades a una gent que se'ls anomena professionals, i que tots es moren de ganes de defensar "los colores nacionales".

Com que en totes les coses s'hi amaguen les ironies i les situacions anecdòtiques, aquestes dues citades (eleccions i mundial de futbol) no n'han estat una excepció. Vegem-ne alguna: El primer problema que es presenta al Sr. M.M. i plana major és decidir si la parella, ja sigui esposa o amiga, pot formar part de l'expedició, com és natural amb despeses a càrrec de la Federació, cosa que, després de ser ben estudiada, i tenint en compte els efectes positius que pot tenir sobre el jugador això de la família, relax... i tot el que vulgueu, s'acordà que sí, i que, a més, era de vital importància per al seu rendiment. Certament en arribar a Mèxic tot un seguit de dificultats sorgien per a la selecció: altitud, clima, problemes d'allotjament, etc. Però no fou tot negatiu. Un dia es feren tres gols i un altre dia cinc. I l'enlluernament fou tan intens que tot el món apostava pels nostres i per la naixença d'una gran estrella amb llum pròpia, que un dia arribà a marcar quatre gols. Vés per on...!

En el camp dels vots, meses, juntes, paperetes, etc. tampoc no hi mancaren les curiositats, evidentment les unes amb més gràcia que les altres. Fent memòria em vénen a l'esment la d'aquell president de mesa electoral que després de constituir-la i tenir-ho tot a punt anà a dutxar-se, suposem que per sentir-se net exteriorment i interiorment. I que foren molts els qui retallaren o intentaren retallar de les paperetes del Senat el partit que votaven. És clar, semblaven llençols!

Al nostre poble, segons sembla, també se'n visqué alguna, o si no que ho preguntin a aquell senyor d'algun mitjà de comunicació, que era davant les escoles, el qual es treien de sobre la gent perquè els preguntava el partit que havien votat. Es comenta molt, també, que al mateix col·legi s'anà votant amb tot l'ordre que vulgueu, però sense paperetes del Senat redactades en català a disposició del públic, fins que algú decidí fer valer un mínim de respecte a la nostra llengua. Es pot deduir d'això que molts votants ben segur que ho volien fer en català però en no trobar-n'hi es justificaren amb ells mateixos amb un "és igual" tan buit i sense sentit com el que adduïren alguns components de mesa. No senyors. No pot ser igual, si no proveu d'invertir els termes.

A. PONSA

(Mes de juny de 1986)

NAIXEMENTS:

Elisabet Llèna i Rodríguez dia 15
Eva Gil i Fernández dia 19
Sara Fernández i Martín dia 28

MATRIMONIS:

Raül Roig i Artigas i
Ramona Bertran i Farràs dia 1
Joan Martí i Lladós i
Laura Pampalona i Llobera dia 7
Josep Mª Padullés i Ariet i
Agnès Moreno i Balagueró dia 28

DEFUNCIONS:

Antoni Valls i Mora 76 anys dia 6
Octavi Soldevila i Alba 67 anys dia 18
Engràcia Campos i Solé 71 anys dia 24

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JUNY

Dia 15 2 l/m.²
TOTAL 2 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE MAIG

Màxima del mes 42° dia 27
Mínima del mes 7°, dia 7
Oscil·lació extrema mensual 35
Mitja de les màximes 30'773
Mitja de les mínimes 14'266
Mitja de les mitjanes 22'50
Mitja mensual a les 8 h. 19'866

L'Observador: Deudat Pont

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

A LA FUTURA MARE:

**CENTRE DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

Elena Bernat i Capdevila
matrona titular

*Telèfon 39 08 68
AGRAMUNT
(Lleida)*

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRREGA

**EXPOSICIÓ PÚBLICA DEL CENS ELECTORAL
ANUNCI**

Atenent l'Ordre del 22 de maig, del Departament de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat de Catalunya, per la què s'estableix l'inici del procés electoral per la renovació dels òrgans de govern de les Cambres Oficials de Comerç i Indústria, s'assabenta als electors que el Cens Electoral estarà exposat a la seu d'aquesta Cambra, plaça Major, núm. 4, de TÀRREGA, de dilluns a divendres, de 10 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

El Cens romandrà exposat fins el dia 15 de juliol; i fins el dia 28 del mateix mes, es podran formalitzar les reclamacions sobre inclusió o exclusió en els Grups i Categories respectives.

Tàrrrega, 13 de juny de 1986

amenitats

NUMEROGRAMA

	x	2				30
+				:		+
6	-			4	=	
				+		-
		3	-			
		=				
	x		:			2

Col·loqueu en les casetes en blanc les xifres necessàries per obtenir els resultats corresponents.

●●●●●●●●

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa i, fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

me	ti	La	l'a
ra	mor	su	mar
es	sens	de	me
	su	és	ra.

Solució: per P.R.

La mesura de l'amor és estimar
sens mesura.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de dotze països que han organitzat els tretze mundials de futbol.

A	A	A	Y	N	A	P	S	E	B	A
C	R	D	C	I	X	E	M	E	N	F
I	S	G	G	I	H	B	J	G	L	A
A	U	M	E	N	P	R	L	E	A	Y
U	E	O	R	N	S	A	T	L	I	N
G	C	U	X	V	T	S	Z	I	L	A
U	I	A	R	E	B	I	R	X	A	M
R	A	A	R	B	D	L	N	C	T	E
U	F	R	A	N	Ç	A	E	A	I	L
F	A	G	A	S	S	I	U	S	H	A

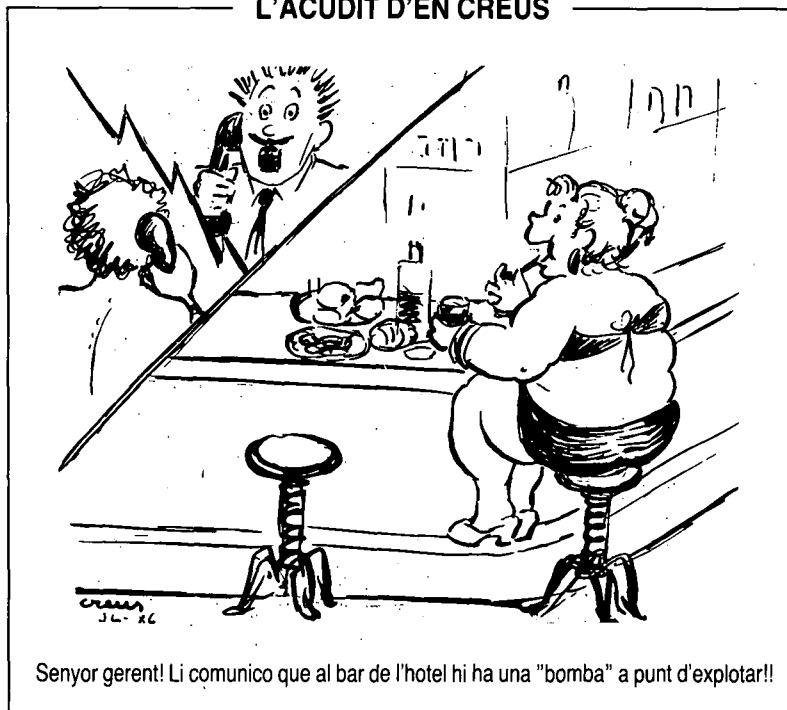
Solució: per P.R.

A	H	S	I	S	S	V	L	A	F	A		
L	I	F	A	N	C	A	E	T	I	L		
E	A	A	R	B	O	L	N	C	T	E		
A	M	U	I	A	R	E	B	I	R	X	A	M
L	A	G	U	X	V	T	S	Z	I	L	A	
I	N	U	E	O	R	N	S	A	T	L	I	N
A	Y	A	U	M	E	N	P	R	L	E	A	Y
L	A	I	S	G	I	H	B	J	G	L	A	
A	C	R	D	C	I	X	E	M	E	N	F	
B	A	A	Y	N	A	P	S	E	B	A		

Solució al Numerograma

8	=	5	:	5	x	8
=		=		=		=
90	=	5	-	5	x	4
-		+		-		-
8	=	4	x	4	-	9
+		:		x		+
30	=	4	+	8	x	8

L'ACUDIT D'EN CREUS

Relotgeria i Armeria
Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
 el seu nou establiment
 traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☑ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Xocolata

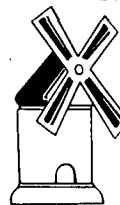

Jolonch

AGRAMUNT

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETTGES
 RODAMENTS
 CARGOLS
 EXTINTORS
 PINTURES

MÀNEGUES
 E I N E S
 MATERIAL
 ELÈCTRIC
 PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

PRODUCTOS CARNICOS

DE GUISSONA

Para comer calidad

**AGROPECUÀRIA
 DE GUISSONA
 S. COOP. LTDA.**

Caixa Rural de Guissona

FUTBOL

PRIMERA REGIONAL - GRUP CINQUÈ

El propassat dia 8 de juny, es van jugar els darrers partits corresponents a la jornada 34, que donava cloenda al campionat.

C.F. AGRAMUNT 0' - U.E. Lleida 2

L'àrbitre Sr. Almagro, que va tenir una bona actuació, va treure targes grogues als jugadors locals Guixé i Guasch i als forasters Espasa, Emilio i Ribes. Els entrenadors van presentar les següents alineacions:

C.F. AGRAMUNT: Lloreta; Guixé, Clavé, Puig (Pedrol 70'), Guasch; Guitart, Sergio, Carles Escolà, Marcial; Palomino (Morenate 45') i Andrés.

U.E. LLEIDA: Baraldat; Franqué, Peiran, Oliva, Rius; Emilio, Cortada, Gárcia; Espasa, Rovira i Torrentallé.

El C.F. Agramunt i U.E. Lleida van tancar aquest campionat, oferint als afeccionats al futbol el millor joc que s'ha fet aquesta temporada al camp d'esports de casa nostra.

El partit va ser molt igualat, decidint-se en els minuts finals; s'aconseguien els gols a pilota parada al transformar faltes directes vers la porteria local.

La primera part fou molt igualada, dominà la U.E. Lleida, disposant molt bé els seus jugadors en el terreny de joc.

El C.F. Agramunt va jugar molt bé en defensa sortint al contraatac, amb perill, per la porteria de la U.E. Lleida. Acabà la primera part amb el 0-0 inicial.

Els 20 minuts inicials de la 2ª part, l'Agramunt va fer un gran joc, acorralant al Lleida en la seva àrea de defensa.

La U.E. Lleida amb una falta a favor, per mediació d'Espasa amb el cap, aconseguí el 0-1 (m. 73). A manca de 5 minuts, en una falta, Emilio aconseguí el definitiu 0-2.

A l'acabar, els afeccionats van mostrar la seva satisfacció pel joc presenciat amb forts aplaudiments pels dos equips.

L'Agramunt ha acabat 10è., aconseguit 35 punts i 1 positiu, igualat amb els equips de Cervera i Juneda.

GIMNÀSTICA RÍTMICA

I DIADA DE GIMNÀSTICA RÍTMICA

El passat 24 de juny, al gimnàs de l'Institut de Batxillerat d'Agramunt, es va fer la I Diada de Gimnàstica Rítmica, amb la participació de 120 gimnastes dels clubs: Pentatholm de la Fuliola, Anglesola, A.P.A. Sant Martí de Maldà i Gimnàs Gènesi d'Agramunt.

La I diada de Gimnàstica Rítmica, es va començar a les 10 del matí, amb una assistència d'unes 300 persones; es van fer actuacions individuals i per conjunts.

Per part del Gimnàs Gènesi d'Agramunt, amb actuacions individuals, hi van prendre part:

4 anys: Marta Batalla, modalitat mans lliures.

9 anys: Estel Gatell, modalitat de pilota.

Per equips:

Categoria aleví: Modalitat mans lliures 5, 6 i 7 anys: Mònica Ribalta, Ester Garcia, Anna Torres, Ester Farreny, Àngels Vidal, Marta Batalla, Núria Gregori, Sabina López, Ester Torrecasana, Ester Pintó i Montserrat Alsina.

Categoria infantil: Modalitat pilota 8 i 9 anys: Blanca Gar-

cia, Cristina Serra, Núria Comelles, Ingrid Colom, Estel Gatell i Eva Cuñat.

Categoria cadets: Modalitat cèrcols i cordes 14 i 15 anys: Marta Torrecasana, Amor Huguet, Marta i Anna Pintó, Rosa Serra i Montse Ginestà.

IV CAMPIONAT DE FUTBOL SALA

"VILA D'AGRAMUNT"

RESULTATS 8ª RONDA

BOURGEOIS MONTCLAR	EDEN KIPPS	5 - 4
ELSTURBOS	ESTAB. SILVESTRE	2 - 4
3.14.16 M.E.S.	MAFET	4 - 3
FONDA CRICH	ROS ROCA	0 - 25
DESTRALERS TEAM	BAR LA CAPELLA	3 - 4
THE REGALIS	C.F.S. GATZARA	5 - 2
ELS BARRUFETS	AUTO E. MIRÓ/T. JOVÉ	0 - 21
CELTIC NAVAS	AUTOCARS TORRES	2 - 11

CLASSIFICACIÓ:

AUTO ESCOLA MIRÓ / TALLERS JOVÉ	15 punts
ROS ROCA	14 punts
AUTOCARS TORRES	14 punts
BAR LA CAPELLA	13 punts
DESTRALERS TEAM / PUB PICO'S	12 punts
EDEN KIPPS	10 punts
ESTABLIMENTS SILVESTRE	8 punts
ELS TURBOS	8 punts
3.14.16 M.E.S.	8 punts
BOURGEOIS MONTCLAR	8 punts
J. MARTORELL S.A.	6 punts
C.F.S. GATZARA	6 punts
THE REGALIS	5 punts
ELL BARRUFETS	5 punts
KIPPS	4 punts
VIDEO CLUB TÀRREGA	3 punts
CÈLTIC NAVAS	3 punts
MAFET	0 punts
FONDA CRICH	0 punts

GOLEJADORS: Jaume Farràs (Bar la Capella) 41 gols; Andreu Ramos (Ros Roca) 35 gols; Antoni Donaire (Establiments Silvestre) 20 gols.

HANDBOL

CADET FEMENÍ:

C.H. Cervera 13 - C.H. Agramunt 14

AGRAMUNT: Rosa Baltral (portera), Anna Pedrós 4, Carme Marsà 2, Carme Gili 1, Maite Figuera 2, Carme i Elena Ricart, Núria Guixé 5, i Marta.

SELECCIONS PROVINCIALS: Bona actuació de les jugadores cadets seleccionades, en el Campionat de Catalunya, destacant Rosa Mª Huguet 8 gols, Pilar Chavero 3 gols i Conxita Gil 1 gol.

En la selecció juvenil masculina hi participaren Roman 4 gols, Viladrich 1 gol i Súrria. I en la selecció juvenil femenina hi participaren Antonieta Gili (portera), Marisa Boncompte 1 gol i Beatriu Chavero.

Ara, una vegada finalitzada la temporada 85-86 en totes les categories, se celebrarà, diumenge dia 6, un dinar de germanor entre tots els membres del Club, en la coneguda Masia Mora.

Fins a la propera temporada, bones vacances.

JORDI MARTÍ

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

CLASSES ESPECIALS

- MATEMÀTIQUES
- LLENGUA
- QUÍMICA
- FÍSICA
- SOCIALS
- NATURALS

CURS INTENSIU D'ESTIU 1986

Iniciació: dia 1 de juliol

CLASSES DE RECUPERACIÓ B.U.P. – E.G.B. – C.O.U – F.P.

MECANOGRAFIA

MÈTODE SPEEDWRITING

*250 PULSACIONS PER MINUT AMB
60 HORES DE CLASSE*

LABORATORI POLIVALENT ELECTRÒNIC

CLASSES DE FRANCÈS - ANGLÈS

● *Per a tots els nivells*

OBERTA LA MATRÍCULA:

Tardes de 5 a 9

El Mercat Comú i la Pagesia

EL SECTOR DEL CEREAL EN L'ORGANITZACIÓ COMUNA DE MERCAT (O.C.M.) I PERÍODE TRANSITORI

Un cop passat l'1 de març, el sector agrari es troba dins la Política Agrària Comuna (P.A.C.) i que representa l'haver d'adaptar-se a la seva normativa i reglamentació comunitària, situant-se en lloc preferent tot el que fa referència a la regularització de preus de campanya a través de l'Organització Comuna de Mercats (O.C.M.).

En aquest article definirem els components de l'O.C.M. de cereals i els valors que aquests tindran durant aquesta primera campanya en què ja funcionarà la política d'adhesió.

Els productes que inclou l'O.C.M. de cereals i que produïm a les nostres contrades són: Blat tou, Ordi i Panís.

Per a Espanya, la campanya de cereals s'iniciarà el 16 de maig per l'ordi i l'1 de juny per a la resta de cereals, finalitzant el 15 de maig i el 30 de maig respectivament, de l'any següent.

Sistema de preus

Per a cada campanya es fixen els següents preus:

– Preu indicatiu:

És el preu a que es vol que se situï el producte al mercat.

♦ Es fixa un preu indicatiu per l'ordi i el panís.

♦ Es fixa un preu indicatiu pel blat tou.

– Preu d'intervenció:

És el preu al que estan obligats a comprar els organismes d'intervenció dels estats membres. Al llarg de la campanya, en el cas del blat tou, solament la intervenció es realitza a principis de campanya.

El preu d'intervenció que regirà per la propera campanya, en Ptes./Tona, serà:

– Blat tou 27.350'36

– Ordi 26.033'60

– Panís 27.350'36

Els increments mensuals queden establerts en 371 ptes./Tona.

– Preu de referència:

Es fixa pel blat tou panificable, essent superior al preu d'intervenció.

Règim d'intervencions

El règim d'intervencions, es dur a terme amb partides homogènies de producte, d'almenys 80 Tones per cada un dels cereals. Durant dos anys és probable que hi hagi alguna excepció a aquests mínims, amb pagament a 30 dies de l'entrega per la campanya 86.

Depreciacions

A la C.E.E., el preu d'intervenció es fixa per a unes

condicions de qualitat, tant físiques com tecnològiques, denominades "qualitat tipus".

També es fixen unes condicions mínimes d'intervenció; que per devall no s'admeteix el producte, són les denominades "qualitats mínimes d'intervenció".

Per l'ordi, les condicions mínimes d'intervenció, per a Espanya -pel seu Tractat d'Adhesió- són: humitat màxima 15'5 %; percentatge màxim d'elements que no són cereals base de qualitat, 12 % i pes específic 60 Kgs./Hl. i així el cerealista espanyol haurà de suportar les següents depreciacions:

63/62 Kgs./Hl. - 10 %

62/61 Kgs./Hl. - 11 %

61/60 Kgs./Hl. - 12 %

Per al blat tou, el pes específic se situarà per la qualitat tipus a 76 Kgs./Hl.

A grans trets, aquesta és la situació que regirà per la propera campanya quant a la regulació dels "preus de campanya" i que ens afecta més directament. Aquests preus així com les qualitats mínimes, només són vàlides per aquesta campanya; ja que tota aquesta estructura, durant un període de quatre anys, s'ha d'adequar a la normativa de l'O.C.M. de cereals.

Agència d'Extensió Agrària - Agramunt

Dra. M. R. Vilimelis

ARTROSI
REUMATISME
AL·LÈRGIA · STRESS
ASMA · OBESITAT
RESTRENYIMENT
DEPRESSIONS

CONSULTA HORES CONVINGUDES
TEL. 531445 C/. HOSPITAL, 12 CERVERA

L'Ajuntament informa

PLE MUNICIPAL

Celebrat el passat dia 27 de maig i d'acord amb l'ordre del dia establert, es prengueren per unanimitat els següents acords:

– Cursar sol·licitud de préstec a través d'ADIGSA, òrgan depenent de la Generalitat, per un import de 16.926.811 ptes., amb destinació a les obres de reforma i adequació de Cal Mas Vell i Casal Agramuntí.

– Cursar igualment sol·licitud d'un préstec de 19.426.811 ptes. al Banc de Crèdit Local d'Espanya, amb la mateixa destinació. Cal aclarir que en el cas d'obtenir-se el primer dels crèdits esmentats, s'aplicaria per al reintegrament del segon, atesa la diferència d'interessos a pagar substancialment menys onerosos.

– Adjudicar a una firma especialitzada, la mecanització per la confecció del nou Padró d'Habitants.

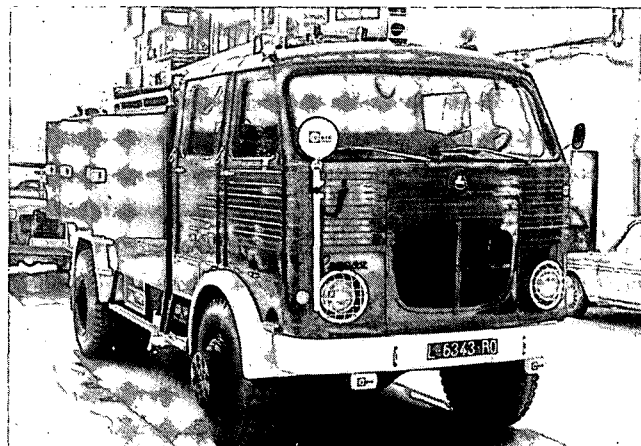
– Posar al cobrament les taxes i impostos municipals d'enguany. Una vegada s'hagin vençut els terminis reglamentaris d'exposició pública i publicació en el Diari Oficial de la Província, s'anunciaran oportunament les dates d'inici de cobrament.

– Sol·licitar ajut econòmic a la Diputació per les despeses de mecanització de l'esmentat Padró d'Habitants, que està xifrat en la quantitat de 30 ptes. per persona censada.

– Com en anys anteriors, s'acordà també nomenar, com a entitat col·laboradora per a la recaptació de taxes i impostos municipals, la Caixa d'Estalvis de Catalunya.

– Potser la qüestió tractada que pot tenir més impacte entre el veïnat, fou l'acord relatiu a la creació d'una Cobla Sardanista Juvenil, amb el suport tècnic educatiu de l'Escola Municipal de Música. En aquest sentit, ja s'han dut a terme les gestions necessàries per a l'adquisició de l'instrumental adient que constarà de: 5 trompetes, 1 trombó, 2 tenores, 2 tibles, 2 flabiols i tamborins, 2 fiscorns i 2 contrabaixos. L'import total dels esmentats instruments, ascendeix a la quantitat de 2.152.000 ptes., el 50 % de les quals seran d'aportació municipal i l'altre 50 % pels pares dels alumnes interessats. Cal aclarir que la majoria de pares d'alumnes inscrits ja han desemborsat la quantitat que els correspon segons el tipus d'instrument escollit pel seu fill. Confiam, doncs, que d'aquí a pocs mesos la Cobla Sardanista Juvenil serà ja una realitat.

– Un altre dels acords importants, fou el de sol·licitar a la Diputació de Lleida l'establiment d'una Mini-residència per a persones d'edat avançada, a Cal Mas Vell. A tal efecte i acollint-nos al conveni subscrit entre el Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat i la

BOMBERS VOLUNTARIS D'AGRAMUNT
CONTROL CENTRAL - Telèfon 24.80.80

Diputació Provincial, la construcció de l'esmentada Mini-residència seria bastida en un 40 % per la Generalitat, un altre 40 % per la Diputació Provincial i el 20 % restant haurà d'ésser aportació municipal.

– Ateses les ofertes rebudes amb motiu del concurs obert, els serveis de vigilància vestidors i neteja de l'entorn de les Piscines Municipals, així com l'arrendament del bar de les mateixes durant la temporada estiuenca d'enguany, s'acordà adjudicar-lo a la Sra. Antònia Alonso Giménez, pel preu de 125.000 ptes.

– Fou aprovada també la sol·licitud a cursar en demanda perquè Agramunt sigui inclòs en el Pla Supramunicipal d'Inversions del Fons del Cànon d'Energia Elèctrica corresponent a l'any 1986, depenent també de la Diputació de Lleida. Per gestions que ja s'han portat a terme, i sense que les quantitats hagin estat fixades, s'estima que al nostre municipi podrien correspondre-li uns 4.500.000 ptes.

Fins aquí els temes assenyalats en l'ordre del dia, no obstant i com a tràmit d'urgència, foren debatudes i acordades també per unanimitat les següents qüestions:

– Adjudicar a l'empresa I. COMPANYY, de Barcelona, la impressió i edició del llibre il·lustrat sobre la portalada de la nostra Església Parroquial. En seran editats 3.000 exemplars en quatricomia (a tot color), constarà de 90 pàgines de text i 90 d'il·lustrades, per un import d'1.787.300 ptes., més l'I.V.A.

– Cursar a la Diputació sol·licitud d'ajuts per a la creació de la Cobla Sardanista Infantil i també per a l'edició d'un tríptic il·lustrat de divulgació turística de la nostra Vila.

– Finalment, s'acordà procedir a l'adequació dels sous del personal municipal a la nova legislació sobre aquest tema, de recent publicació.

LLICÈNCIES D'OBRES

Marcel·lí Monterroso i Sànchez, connexió d'aigua potable. Avinguda dels Esports.

Francesc Cardona i Navarro, connexió d'aigua potable. Avgda. dels Esports.

Mariso Grau i Ramos, connexió d'aigua potable. C. de Pau Casals.

Pere Artero i Grima, connexió de claveguera a la general. Raval de Puigverd.

Pere Ribera i Folguera, tancar el jardí amb barana de ferro. Passeig de Josep Brufau.

Francesc Bernaus i Farràs, enguixar el pis de la casa. Avgda. de Catalunya.

Ramona Fa i Monsó, enrajolar la cuina de la casa. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Jaume Bonet i Boix, obrir una porta i obres interiors. Corriol de la Sabateria.

Ramon Cornellana i Cusculola, ampliació de local fins la línia de façana. Ctra. de Tàrrrega.

Joan Boncompte i Romeu, construir una piscina. Ctra. de les Puelles.

Josep Armengol i Junyent, tancar el pati de la casa. Raval de Puigverd.

Tallers Bertran, obres interiors. Avgda. de Catalunya.

Àngel Paülis i Gabernet, construir una cabana en finca rústica. Almenara Alta.

L'1 de juliol es van iniciar, a les Piscines Municipals, els cursets de natació que cada any organitza l'Ajuntament.

El primer torn es perllongarà fins el dia 19 d'aquest mes. El segon anirà des del 22 de juliol fins al 9 d'agost.

El tercer torn s'iniciarà el dia 11 d'agost i durarà fins al 30.

Les places són limitades a 90 participants per curset, que està dividit en quatre categories: Bressol, per infants menors de 3 anys. Iniciació, per als que comencen. Perfeccionament, per tal d'adquirir estil i, finalment, els destinats als adults que està també dividit en recreatiu i de perfeccionament.

LO MINGO ROIG

Un dimarts al matí, en llevar-me, em van comunicar que Lo Mingo havia mort. La primavera, pensava, té això: tot d'una s'avalota i fa estralls. I, sense que ningú sàpiga per què, les flors esclaten i algunes persones moren. Potser perquè el misteri, de tant en tant, ha de demostrar que existeix. El misteri, deia jo l'altre dia en una xerrada al col·legi "La Vall", de Bellaterra, és allò que ens transcendeix i que, submisos, reverenciem. El misteri som nosaltres: el fet de néixer, el fet de veure com les flors esclaten i el fet, ben absurd, d'haver d'admetre que, tot d'una, les persones moren. Jo, després d'haver tastat el no-res, he disposat el meu cementiri: un petit espai de terra i tres xiprers, i un centre en el qual es dipositarà una petita àmfora amb les meves cendres. O potser seria millor que aquestes cendres en ventessin des de dalt de tot del Pilar d'Almenara. Així el meu sepulcre restaria buit com la sepultura de Crist, o la tomba de Moisés, o el sarcòfag d'Edip. I així, amb la cista buida, ningú no sabria mai si de debò hauria mort, o potser alguns fins i tot creurien en la meva resurrecció...

Lo Mingo, Lo Manonelles i Lo Fernandes, els diumenges a la tarda, es convertien en taumaturgs i la seva paraula il·lustrava les figures i les aventures que, des d'un vidre, un focus projectava damunt un llençol. Les imatges, mudes, aconseguien vida i argument amb la veu d'aquells tres xicotots que nosaltres, encara no adolescents, contemplàvem com tres màgics o funàmbuls de la paraula. I a mesura que les projeccions avançaven, el nostre enteniment s'omplia d'aventures. Es turnaven un

darrera l'altre. Lo Manonelles tenia una paraula més exaltada, més irònica, més sorneguera. Lo Fernandes explicava les coses amb més seny, amb més equilibri. I Lo Mingo era qui tenia un discurs més dolç, més entranyable, més cordial. A cops, les mateixes projeccions eren contades indistintament per Lo Manonelles o per Lo Fernandes o per Lo Mingo. I malgrat ser la mateixa imatge, l'argument canviava en canviar la intenció i la veu, la sensibilitat i el ressò verbal del narrador. Lo Manonelles feia riure, Lo Fernandes feia pensar i Lo Mingo feia sentir.

Aquelles projeccions eren les peoneres del cine Nik, de Patte-Baby, de les diapositives, del video... La gran manca d'elements tècnics era suplida per la nostra imaginació bressolada, en tot moment, i fins i tot incentivada, per aquells tres màgics de la paraula. Les rialles s'acabaven aviat i els pensaments també. Però els sentiments es perllongaven més enllà del que durava aquell esbarjo. Sovint, quan la tarda finia entre boires i fred, o entre cels rogençs i tàpies il·luminades, aquells nens sortíem dels "Hermanos" amb la imaginació plena de moltes més imatges de les que havíem vist, perquè amb la veu del Mingo tot un món visual es multiplicava i ens habitava el cor. I com tantes coses que decoraven el nostre àmbit d'estrena, les guardàvem en la pàtria rilquiana, en la memòria paradisiàca, en el record instaurat per a sempre més en una estructura de tendreses insubornables que, aneu a saber, potser constitueix el fonament d'això que hem convingut anomenar misteri.